

Likeperson versus rådgivertjenesten

Når man rammes av en skade, eller er pårørende, er det både godt og fornuftig å snakke med noen. Om du bør kontakte en av forbundets rådgivere eller en likeperson avhenger av behov og situasjon.

...

-Vi ønsker å hjelpe så mange som mulig, men vi ser at mange som tar kontakt i noen tilfeller ville hatt mer utbytte av å snakke med en likeperson, forklarer Birte Sand Rismyhr.

For å klargjøre når man bør ta kontakt med en likeperson eller en rådgiver, har LEVE MED snakket med Rismyhr og hennes kollega Per Oretorp og bedt om en klargjøring.

HVEM GJØR HVA?

I Personskadeforbundet LTN er det ansatt to rådgivere som har som en del av sitt arbeidsområde å guide folk gjennom jungelen av juridiske problemer, eller å gi råd og veiledning i rettighetsjungelen.

Mens Rismyhr har mest kompetanse og rådgir innenfor trygd, har Oretorp bred kunnskap om juss og da særlig erstatningsrett.

- Når man blir berørt av skade er det naturlig å føle seg usikker og kanskje også redd for fremtiden. Mange kjenner seg fremmedgjort og usikre på hvordan de skal ta tak i den nye livssituasjonen. Da kan det ofte være godt å snakke med en likeperson. Altså en som selv har vært i tilsvarende eller liknende situasjon og har personlige erfaringer, sier Per Oretorp.

Likepersonstjenesten er et av forbundets viktigste tilbud. Den er basert på frivillighet og organisert gjennom lagene. På landsbasis har vi pr. I dag ca. 170 frivillige som står registrert som likepersoner og som gir viktig støtte til dem som har behov for det.

- Tjenesten har vært endel av forbundet siden tidlig på 1990-tallet og vi har etterhvert mange dyktige likepersoner. Hva som fungerer best varierer. Mens

noen ønsker å snakke med en som har mest mulig lik opplevelse eller er i samme livsfase, er andre mer opptatt av å snakke med noen i nærområdet eller en av samme kjønn, forklarer Sand Rismyhr.

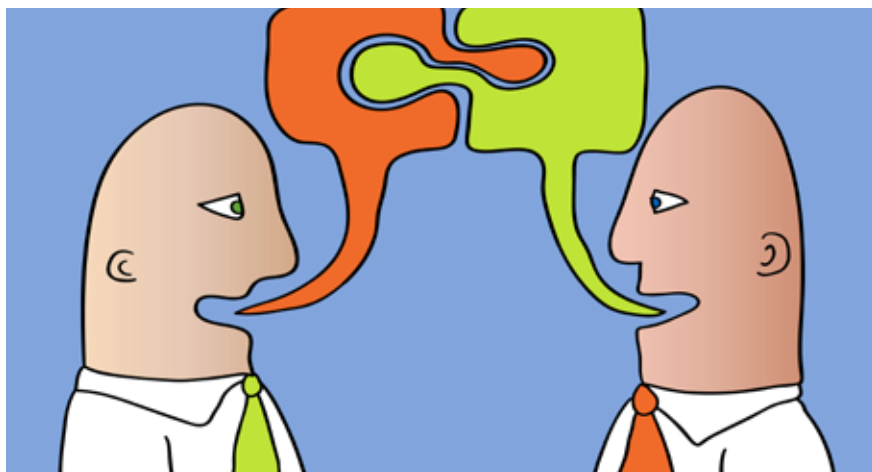
KOMPLEMENTÆRE ROLLER

Likeperson og rådgiver er egentlig komplementære. Det betyr at de sammen kan dekke noen av behovene den hjelpsøkende har etter en skade har oppstått. For å få til dette er det viktig å være bevisst på egne grenser og egen kunnskap.

- Når jeg henviser en person til likepersonstjenesten, betyr ikke dette at jeg ikke ønsker å snakke med vedkommende. Det betyr derimot at jeg tenker at vedkommende vil komme sterkere ut av en samtale med en likeperson, forklarer Oretorp.

Det samme må være regelen i motsatt tilfelle, altså når en likeperson ser at den hjelptrengende bør få råd av en mer profesjonell aktør.

- Rådgiveren har kunnskap for eksempel om lovverk rundt sykemelding eller hvilke rettigheter man har på en arbeidsplass, samt rettigheter knyttet til erstatningsaker eller valg av advokat. Dersom en likeperson starter å gi råd på slike fagspesifikke områder, kan det ende opp med at man roter det til for den det gjelder, og rådgivene kan miste muligheten til å identifisere viktige prinsipielle temaer. Derfor bør slike spørsmål fra medlemmer sendes inn til oss, avslutter Birte Sand Rismyhr.

LIKEPERSON OG RÅDGIVER har egentlig komplementære roller. Det betyr at de sammen kan dekke noen av behovene den hjelpsøkende har etter en skade har oppstått.